

[Lysholm Christensen]

vi her taler om, er jo netop en meget udsat gruppe, fordi det som sagt er ufaglærte med en kort uddannelse.

I det foreliggende lovforslag er der foreslået en række ændringer. Den maksimale støtteperiode skal afgrænses til sammenlagt 40 uger, og VUS skal tildeles efter objektive kriterier. Der er også en sikring af tilbagegang efter orlov. Disse ændringer er udmærkede; dem har vi ikke problemer med.

Men jeg kan ikke undlade at nævne ét område, hvorpå der må siges ikke at have været succes, og hvor der ikke har været tilfredshed med ordningen. Det er inden for landbruget, som det også blev nævnt af en tidligere ordfører. For i den gældende lov står der jo netop, at ordningen også henvender sig til selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, og der står endda: mindre, selvstændige håndværkere og butiksindehavere, landmænd, fiskere m.fl.

Disse grupper er stødt på vanskeligheder i ordningen med den begrundelse, at det er virksomhedsinterne uddannelser, de har søgt. Jeg synes, det er kedeligt, at der ikke er mulighed for at rumme disse grupper i ordningen. De er også kortuddannede, de har også et særligt behov for ekstra uddannelse, og de har det særlige problem, f.eks. for landbrugets vedkommende, at de ikke kan være væk fra bedriften så længe ad gangen; dyrene skal passes, eller hvad det nu er, der skal klares hjemme. Derfor er der måske ikke så meget plads til det almindelige, som man kunne ønske. Men i og med at det er internatkurser, er der også noget almindelige i dét. Derfor synes jeg, det er beklageligt, at det ikke er muligt at rumme disse grupper i lovgivningen her.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Kristeligt Folkeparti er meget positiv over for VUS-ordningen som helhed. Men det ville unægtelig pynte, om de selvstændigt erhvervsdrivende i højere grad kunne rummes under ordningen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Alle partier på nær Fremskridtspartiet har udtalt sig meget positivt om lovforslaget og lovforslagets intentioner. Det takker jeg for.

Jeg er helt på det rene med, at ordførerne for partierne Venstre og De Konservative tager forbehold, når det gælder finansieringen for de

efterfølgende år, 1994 og 1995. Det forstår jeg for så vidt meget godt; der er jo tradition for, at man ikke binder sig til en fremtidig finanslov, før man kender de samlede konsekvenser, så det synes jeg er et naturligt forbehold. Men jeg noterer med stor tilfredshed, at de to partier også ser det nyttige formål, som denne lovgivning tjener.

Jeg mener også, det er rigtigt, som det er konstateret af en række af ordførerne, at loven om voksenuddannelsesstøtte, VUS-loven, har været en succes. Og succesen kan måles på, ikke at der er finansieret med offentlige kroner, vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen, men på effekten af denne lovgivning, effekten af denne uddannelsesinvestering. Det interessante er jo, at det her for første gang er lykkedes at tilvejebringe en ordning, som giver de korttidsuddannede nogle reelle muligheder for at tage imod uddannelses tilbudene, hvor vi jo ved, at erfaringen – jeg havde nær sagt traditionen – er den, at når man udbygger uddannelses tilbud, er det de i forvejen veluddannede, som tager for sig af tilbudene. Her er tilbudene i første omgang reserveret til de kortuddannede, og det har virket efter hensigten. Det er selvfølgelig derfor, at en række af ordførerne også kalder det en succes.

Jeg har hæftet mig ved, at flere ordførere har omtalt, at de selvstændigt erhvervsdrivende ikke har de samme muligheder som lønmodtagerne for at kunne drage nytte af denne lovgivning, hvis de i øvrigt opfylder kriterierne. Det er faktisk ikke rigtigt, at de selvstændigt erhvervsdrivende ikke har det. Det er præcis det, der også er interessant ved denne lovgivning: Den åbner også mulighed for, at de selvstændige kan benytte denne lovgivning. Det kan de, og det gør de.

Men det er jo rigtigt, som det er sagt både af fru Pia Christmas-Møller og af hr. Anders Mølgaard, og andre har vist også været inde på det, at der har været en procentvis faldende tilgang fra gruppen af selvstændige, specielt inden for landbruget. Det er der flere forklaringer på. Den ene er, at specielt gruppen af selvstændige inden for landbruget hurtigt så mulighederne for at bruge denne lovgivning til det nyttige formål, som loven beskrev, så vi faktisk ikke så længe efter, at loven var trådt i funktion, var i den situation, at vi måtte kvotedele bevillingen for at sikre, at de selvstændigt er-